

este și faptul că tovarășele lor nu le pot oferi din uleiul lor. Cu alte cuvinte, fiecare trebuie să-și aibă propria rezervă de lumină (și deci de sursă, de ulei) și, în plus, nimeni nu poate veghea în locul altuia. Dar, momentul cel mai important este totuși venirea Marelui. Atunci este apreciată calitatea iubirii tinerețelor, comportamentul comunității de-a lungul timpului de așteptare. Trebuie să nu uităm că întâlnirea dintre Dumnezeu și om se situează în cadrul unui legământ de iubire. Or această iubire este cu atât mai bine dovedită când vegherea rămâne vigilentă în ciuda întârzierii Marelui, a sosirii lui în miez de noapte...

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 8-15 noiembrie 2020

8	D	DUMINICA A XXXII-A DE PESTE AN; Sf. Adeodat, pp.; Fer. Ioan Duns Scotus, pr.
9	L	SFINȚIREA BAZILICII DIN LATERAN
10	M	Ss. Leon cel Mare, pp. înv. **; Oreste, m.
11	M	Ss. Martin din Tours, ep. **; Marina, fc. m.; Fer. Alice, fc. m.
12	J	Ss. Iosafat, ep. m. **; Cristian, m.
13	V	Sf. Augustina (Livia), clg.
14	S	Ss Ștefan Teodor, ep. m.; Serapion, clg. m.
15	D	DUMINICA A XXXIII-A DE PESTE AN; Ss. Albert cel Mare, ep. înv.; Leopold III

Gândul săptămânii

“A-L alege pe Dumnezeu și a alege ceea ce vine de la Dumnezeu e unica problemă a vieții.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2020 don Giovanni Bertì

8 noiembrie 2020 • DUMINICA A XXXII-A D.P.A. • Sf. Adeodat, pp.; Fer. Ioan Duns Scotus, pr.

LECTURA I Cei care caută înțelepciunea o găsesc.

Citire din cartea Înțelepciunii 6,12-16

Înțelepciunea este strălucitoare și incoruptibilă; ușor de contemplat de către cei care o iubesc și este găsită de către cei care o caută. Ea îi precede pe cei care doresc să o cunoască. Cel care se trezește pentru ea nu obosește, fiindcă o va găsi așezată la poarta lui. A reflecta la ea este desăvârșirea priceperii, iar cel care veghează prin ea va fi îndată fără griji. Căci ea umblă căutându-i pe cei vrednici de ea, li se face văzută cu bunăvoință pe căi și în orice gând le iese în întâmpinare.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 62(63),2.3-4.5-6.7-8 (R.: 2b)

R.: Sufletul meu e însetat de tine, Doamne, Dumnezeul meu!

Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu, pe tine te caut dis-de-dimineată. Sufletul meu e însetat de tine, pe tine te dorește trupul meu, ca un pământ pustiu, uscat și fără apă. **R.**

Astfel m-am uitat după tine în sanctuarul tău, ca să contemplan puterea și gloria ta. Îndurarea ta este mai bună decât viața, de aceea, buzele mele te laudă. **R.**

Așa te voi binecuvânta toată viața mea și voi ridica mâinile mele invocând numele tău.

Ca și cum m-aș sătura cu măduvă și grăsime, așa se desfată buzele mele când gura mea te laudă. **R.**

Îmi amintesc de tine în așternutul meu

și meditez la tine în ceasurile de veghe, noaptea.

Pentru că ai fost ajutorul meu, la umbra aripilor tale tresalt de bucurie. **R.**

LECTURA A II-A

Prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei adormiți împreună cu el.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Tesaloniceni 4,13-18

Fraților, nu vreau ca voi să rămâneți în ignoranță cu privire la cei morți, ca să nu vă întristați precum ceilalți, care nu au speranță. Căci dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei adormiți împreună cu el. De fapt, vă spunem aceasta după cuvântul Domnului: noi, cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom trece înaintea celor morți, pentru că însuși Domnul, la porunca divină, la strigătul arhanghelului și în sunetul trâmbiței lui Dumnezeu, va coborî din ceruri și cei morți în Cristos vor învia mai întâi, apoi, noi, cei vii, care vom fi rămas atunci, și vom fi răpiți împreună cu ei în nori, ca să-l întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și, astfel, vom fi cu Domnul pentru totdeauna. Așadar, îmbărbătați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 24,42a.44

(Aleluia) Vegheați și fiți gata, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul la care nu vă gândiți! (Aleluia)

EVANGHELIA

Iată mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 25,1-13

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi această parabolă: "Atunci împărăția cerurilor va fi asemenea cu zece fecioare care, luându-și candelile, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci dintre ele erau nechibzuite, iar cinci, înțelepte. Cele nechibzuite și-au luat candelile, dar nu au luat cu ele untdelemn, însă cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat untdelemn în vasele lor. Întrucât mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a auzit un strigăt: «Iată mirele! Ieșiți-i în întâmpinare!» Atunci s-au ridicat toate acele fecioare și și-au pregătit candelile. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: «Dați-ne din untdelemnul vostru, căci candelile noastre se sting!» Dar cele înțelepte au răspuns zicând: «Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă! Mergeți mai bine la cei care vând și cumpărați-vă!» Dar, plecând ele să cumpere, a venit mirele. Cele care erau pregătite au intrat cu el în sala de nuntă și ușa s-a închis. Mai târziu au venit și celelalte fecioare și au zis: «Stăpâne, stăpâne, deschide-ne!» Dar el, răspunzând, le-a zis: «Adevăr vă spun, nu vă cunosc».

Vegheați, așadar, pentru că nu știți nici ziua, nici ceasul!"

Cuvântul Domnului

***

Capitolele 24 și 25 alcătuiesc ultimul din cele cinci mari discursuri ale lui Isus reținute de Sfântul Matei. Acest loc îi conferă discursului un statut aparte întrucât precede relatarea Pătimirii și Învierii glorioase a Mântuitorului. Moartea va exprima cine este cu adevărat Isus: nu un mesia politic devorat de propria-i mărire, ci Servitorul suferind care își dă viața pentru mulțimea oamenilor. Și, de vreme ce moartea și învierea lui Cristos au schimbat cursul istoriei, discursul eshatologic, pe care Isus îl pronunță la sfârșitul activității sale, definește sensul acestei istorii. De-a lungul acestui discurs, Isus pronunță o parabolă prin care schițează o nouă trăsătură a Împărăției cerului. Dar, poate oare Împărăția cerului să fie asemănată cu zece fecioare? De fapt, cele zece tinere nu sunt acolo decât ca un element al parabolei. Întreaga istorioară compară, în fond, Împărăția cu o nuntă, iar trăsătura menită să fie pusă în evidență este așteptarea de către Biserică a lui Isus Cristos gloriificat. Tinerele îi simbolizează pe creștini. Fecioria lor face aluzie la corul fiicelor Ierusalimului din

cartea Cântarea cântărilor, cor în care unii rabini din acel timp îi vedeau pe acei ucenici care „străluceau” de lumina Torei și care așteptau cu dragoste venirea lui Mesia.

Cinci dintre tinerele noastre sunt numite nechibzuite, în timp ce celelalte cinci sunt numite înțelepte. În Evanghelia Sfântului Matei aceste calificative nu apar pentru prima dată. Înțelept sau prevăzător este numit, încă din primul discurs al lui Isus, omul care își construiește casa pe stâncă, în opoziție cu nechibzuitul care și-o clădește pe nisip (Mt 7, 24). Parabola împarte, așadar, comunitatea creștină în două categorii: cei care implinesc voința Tatălui și cei care fac totul după capul lor. Or, una din ideile principale ale parabolei este aceea că Isus îi recunoaște ca ai săi pe cei care implinesc voința Tatălui. Supunerea la voința Tatălui constituie, așadar, esențialul învățaturii lui Isus, în timp ce tema vegherii se situează într-o continuitate firească față de această temă majoră. Întorcându-ne la simbolismul parabolei, nu putem să nu remarcăm insistența asupra uleiului și, implicit, a luminii. El face trimitere la bucuria primirii și, totodată, la calitatea iubirii celor care veghează. Oare nu este semnificativ faptul că fecioarele nechibzuite trebuie să meargă să-și procure ulei? Semnificativ